

DZIENNIK URZĘDOWY

Departamentu Płockiego. 76

w Płocku, dnia 18. Kwietnia 1812.

Boni civis est, nosse instituta et leges civitatis, iisque obtemperare.

I. Urządzenia.

Z wydziału administratywnego sekcji I. *Względem kursu zagranicznych pieniędzy.*

PREFEKT departamentu Płockiego. Odwołując się do obwieszczenia d. 18. Marca r. z. w dzienniku depart. Nr. 26. wraz z tabelą ewaluacyjną srebrnych i złotych pieniędzy zagranicznych umieszczonego, niemniéy do wydanego w téj mierze pod d. 15. Listopada 1811. i w dzienniku depart. Nr. 60. umieszczonego ostrzeżenia, gdy rzeczona tabella ewaluacyjna równieź iak druga przez JW. Ministra skarbu pod d. 7. Lutego r. b. wydana, te tylko obeymuie pieniądze, które z sąsiedzkich prowincy lub z krajów, przez handel bliższy związek mających, wpływać mogą, teraz zaś woyska Nayaśn. Cesarza Francuzów i innych Mocarstw sprzymierzonych przez Xięstwo Warszawskie przechodząc, wprowadzają zagraniczne pieniądze różnych Xiążąt połnocnych Niemiec, iako to: Westfalskie, Hannowerskie, Brunświcko-Lumburskie, Pruskie, Brandeburskie stare, wręczonych tabellach ewaluacyjnych niemieszczone; przeto na mocy danego mi od JW. Ministra skarbu pod dniem 6. t. m. zalecenia, podaję do powszechnéj wiadomości: iż z tych zagranicznych pieniędzy te, które mają z iednéj strony napis bądź liczbą kościelną, bądź liczbą arabską wyrażony „XXIV albo 24 Marien-Groschen“ a z drugiey strony herby ktoregokolwiek z pomienionych krajów lub popiersia Monarchow, tudzież te, które mają z iednéj strony na dole lub w samym śrózdku wryty ułomek, czyli frakcyą $\frac{2}{3}$ i napis w około téj frakcyi „18 Stück eine Mark fejn“ lub napis wyrażający nazwisko kraiu, z ktorego pochodzą, z drugiey zaś strony herby tegoż kraiu, lub popiersie panującego, w Xięstwie Warszawskiém kurs mają i że obydwu gatunki tych pieniędzy, według istotney wewnątrzney ich wartości, każda sztuka po złot. 4. i gr. 15. pol. w cyrkulacyą puszczone, od każdego brane i przyjmowane być mają, ile: że iuz potrzebne wydane zostało urządzenie, aby w wszystkich kassach publicznych po złot. 4. gr. 15. przyjęte były, a zatem niikt iakiéy straty obawiać się niema przyczyny.

Niniejsze obwieszczenie, aby do powszechnéj każdego doszło wiadomości, w dzienniku depart. umieszczone, przez Weytow i Burmistrzow po gminach ogłoszone być mają; eo że się tak stało, przed respective W. Podprefektem udowodnić zosiają obowiązani.

W Płocku, dnia 11. Kwietnia 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Z wydziału administracyjnego sekcji I. Względem wybrania zaległego przed 1. Marca r. b. podatku od mięsa kosztownego i zarządzenia nadużyciom przez starszych kahalnych kontrybuentom wyrządzanym.

PREFEKT departamentu Płockiego.

Do

WW. Podprefektów, Woytów i JJPP. Burmistrzów.

W celu zapobieżenia nadużyciom, iakich się kahalni w wybieraniu podatku kosztownego dopuszczają, i dla zapewnienia rychłego tego podatku wpływu, urządzeniem moim d. d. 26. Kwiet. 1811 w Nize. 31 dziennika departamentowego umieszczonem, zalecono zostało Burmistrzom pod odpowiedzialnością, aby podatek kosztownego łącznie z kahalnemi wybierali i wpływy onego pod wspólny klucz odebrawszy, w 14 dni do kassy powiatowej odsyłali; WW. Podprefektom zaś ściśle wykonanie tego zarządzenia i dopilnowanie skutku onego poleconem było. Z zbytecznéj tego podatku zaległości i powolnego wpływu onego, nietylko powątpiewać należy: że to urządzenie do skutku jest doprowadzonem, lecz oraz mam sobie doniesiono: że starsi kahalni nowego nadużycia dopuszczają się i kontrybuentów, którzy już z podatku tego uścili się, dalszém wybieraniem onego gnębią, WW. Podprefekci zaś bez przekonania się, czyli wskazani przez kahalnych kontrybuentów istotnie ten podatek są winni, tymże kahalnym exekucyjną dają pomoc, tak dalece: że odjęta jest Starozakonnym sposobność konsumowania teraz mięsa, przez co terazniejsi dzierżawcy podatku mięsa kosztownego na dochodach traca.

Zalecam przeto wszystkim Burmistrzom, aby mi bezpośrednio zdali z téj czynności sprawę, i raportem mi doniesli, czyli i iak dalece w yżéj cytowanemu urządzeniu w pobieraniu tego podatku zadosyć uczynili i czy kahalni w myśl § 1 tegoż zarządzenia, nakazany obrachunek zaległości ułożyli, z którego by się istotnie przekonać można było, wiele się od kontrybuentów rzeczywiście należy.

Jak Burmistrze za niedopełnienie niniejszego zarządzenia zostają odpowiedzialni, tak na WW. Podprefektów nietylko wkładam obowiązek, aby skutku rzeczy dopilnowali, lecz oraz ich ostrzegam, iżby ódtąd na żądanie kahalnych w wybieraniu zaległego podatku kosztownego, pomocy exekucyjnój niedawali. Owszem WW. Podprefekci każą sobie niezwłocznie przez kahalnych podać dezygnacye wszystkich kontrybuentów tak z miast, iak i z wsiow, w których dawny podatek kosztownego, przed 1. Marca r. b. opłacić się winny, zalega. Te dezygnacye przez Burmistrzów i Woytów z weryfikowane być powinny, czyli kontrybuentów w istocie tyle są winni, a tak zweryfikowane odebrawszy W. Podpref., po odtrąceniu przyznanej przeznaczenie kontrybuentom remissyi, dopiero istotny dług skarbowi od Kontry-

buentów należy uflanowi i takowy przez Sekwestratorów wyekwować ka-
żde w sposób przez dekret Królewski do exekwowania podatków publicznych
zapisany. Tym więc sposobem wybieranie zaległego podatku koszerne
iż do kahalnych wcale nienależy, a zatem WW, Podprefekci tak sami do-
strzegać będą, jak i przez Burmistrzów i Woytów dopilnować każą, iżby kahalni
odtąd pod pozorem wybierania zaległego koszerne nic od ludu Starozako-
nne nie ściągali.

W przypadku, gdyby się przy przedsięwziętę przez Burmistrzów i
Woytów weryfikacyi okazało, że kontrybuenti należący się podatek ka-
halnym zapłacili, a ten do skarbu wniesionym nieostał, ma być w tę mierze
wywód słowny spisany i W. Podprefektowi przesłany, który przypadającą
kwotę natychmiast od kahalnych wyekwować powinien.

Również kahalni, którzyby odtąd poważyli się samowolnie zaległy ten
podatek od kontrybuentów ściągać, WW. Podprefektom doniesieni, a przez
tychże do wynadgrózenia zrządzoney kontrybuentom szkody pościągnięci
i podług prawa ukarani być mają.

Na koniec, gdy mnie doszła wiadomość: iż z strony kahalnych po mia-
stach miały być wydane do mieszkańców Starozakonnych publikacye, w któ-
rych twierdzą: iż mięso koszerne jest obiektem przez religią do pożywania
zakazanym; również, że starsi kahalni w niektórych miejscach utrzymują po-
tajemne posiedzenia, na których naradzając się, usiłują wynaleść środki u-
walniające lud Starozakonny niedozwolonym sposobem od opłaty podatku
koszerne, przez co dochodowi tego podatku przez kontrahentów zadzierż-
wionego, przeszkadzaia, i uszczerbek zrządzaia; przeto zalecam Burmistrzom
pod najmocniejszą z urzędu odpowiedzialnością, aby to iak napilniey wy-
śledzili i o każde odkrytém podobném zdarzeniu pod karą za współnictwo
winy, niezwłocznie bezpośrednio przesłali mi rapport, wszystkie szczegóły
dokładnie obeymując, na co również i WW. Podprefekci baczne powinni
mieć oko.

Niniejsze urządzenie, aby wiadomości każdego doszło, w dzienniku de-
partamentowym umieszczone, a po gminach przez Woytów i Burmistrzów
ogłoszone być mają; co, że się tak stało, przed W. Podprefektem respective
powiatu udowodnić obowiązani zostają.

Płock dnia 6. Kwietnia 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

*Z wydziału administracyjnego sekcji I. Względem exekwowania dłużników
summi skarbowi konwencyą Baionską ustąpionych i zarządzenia dobrani przez
właścicieli opuszczonemi, na których summy rzeczono są oparte.*

PREFEKT departamentu Płockiego. Dekret N. P. pod d. 5. Marca r. b.
zapadły, przepisujący dalsze postępowanie przeciwko dłużnikom summ Baionskich, po-
dając do publiczney wiadomości, w słowach:

„Wypis z Protokołu Sekretaryatu Stanu w Pałacu Naszym w Dreźnie
„dnia 5. Marca 1812. FREDERYK AUGUST, z. Bożej Łaski, Król Saski,
„Xiąże Warszawski, etc. Z wazywszy: iż przez mylne zrozumienie dekrétow Na-
„szych 25. Października i 13. Grudnia roku zeszłego, wcisnęły się wietorkie niedokła-
„dności w nowe wystawionych na długi konwencyą Bajonską zajęte obligacyach; nadto:
„iż dla nie przewidzianych przeszkod, niektorzy dłużnicy w czasie powyższemi dekre-
„tami przepisany obligacyi urzędowych zeznać niezdążyli; nakoniec widząc potrzebę
„przyspieszenia eksekucyi przeciwko dłużnikom, którzy dotąd z dozwoionych im do-
„brodzystw niekorzystali, na podane Nam przez Ministra Naszego przychodów i skarbu
„przedstawienie Dyrektora generalnego i Prezesa Główney Dyrekcyi kredytowej, posta-
„nowiliśmy i stanowimy:

Art. 1. „Dyrektor generalny, Prezes Główney Dyrekcji kredytowej poda Nam nie-
„bawnie przez Naszego Ministra przychodów i skarbu imienną listę tych dłużników summ
„przez konwencyą Bajonską Nam odstąpionych, którzy niedokładność zeznanych
„obligacyow sprostować, lub nowe zeznać żądali, wraz z powodami i z iakich ważnych i
„udowodnionych przeszkod na przepisany terminie wystawic obligacyów nie zdążyli.
„Nam samym zachowujemy udzielenie każdemu z osobna dłużnikowi pozwolenia uzu-
„pełnienia takowej czynności. Tym czasowie względem podobnych dłużników rygor
„sekwestru może zostać zawieszony.

Art. 2. „Dobra dłużne, których właściciele do żadnego z dozwoionych im dobro-
„dzystw w przepisany formie nie przystąpili, lub od takowych dla niedostateczney
„kwalifikacyi oddalonymi zostaną, skoro z poprzedniczego zajęcia ich ruchomości nie
„okaże się wystarczający obiekt na zaspokojenie zaległych prowizy i kapitału, mają być
„natychmiast, wedle przepisow tytułu 12. księgi 5. części 1. kodexu postępowania cywil-
„nego, na sprzedaż publiczną wystawione, zaczynając od tych, które nie albo mało co z
„prowizy zaległych opłaciły. Przy takowej licytacji zachowanie również być powin-
„ny przepisy dekretu Naszego z dnia 26. Czerwca r. z., niedozwalające sprzedaży niżej
„dwóch trzecich części taxy. Gdyby jednak żaden z licytujących przywoitey nie ofiaro-
„wał ceny, a Nasz Minister przychodów i skarbu nabycie tychże dobr dla skarbu nie
„znajdował korzystnem, na ten czas może ie Dyrekcya przez sądową licytacją w dzier-
„żawę wypuścić; w ciągu zaś lub po upłynieniu dzierżawy, powtornie na sprzedaż wy-
„stawić.

Art. 3. „Gdy bezpieczeństwo skarbu wymaga, aby dobra dłużne, zanim przy-
„dzie do sprzedaży lub wydzierżawienia onych, przez dłużników niezczone mi nie były i
„pod ścisłym zostawały dozorem; przeto mieć chcemy, aby Eksekutorowie sądowi nie
„innych dozorców do tego przedmiotu wyznaczali, iak tych tylko, którzy im przez Dy-
„rekcją generalną wskazanemi zostaną.

Art. 4. „Dobra dłużne zupełnie przez właścicieli opuszczone lub na satysfakcyą
„długu dobrowolnie skarbowi ofiarowane, mają być natychmiast sposobem powyższym
„w administracyą zajęte, w celu sprzedania lub wydzierżawienia onych na najbliższym
„terminie S. Janskim.

Art. 5. „Dopełnienie niniejszey woli Naszey Ministrom Naszym, w czém do kto-
„rego należy, polecamy.

„(podpis.) FREDERYK AUGUST, przez Króla: Min. Sekr. Stanu Stan.
„Breza. (L. S.) Zgodno z oryginałem Minister Sekr. Stanu Stan. Breza.
w żywani do rzeczy interesowanych, aby chcąc z niniejszego dobrodzystwa korzystać,
do takowego zażtosowali się i gdzie należy wnioski swe podak.

Niniejsze obwieszczenie, aby każdego doszło wiadomości, Woyci i Burmistrze w gminach swych ogłosić i że się to stało, przed Podprefektami udowodnić mają.

W Płocku, dnia 5. Kwietnia 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Z wydziału administracyjnego sekcji II. *78.* Względem dostarczenia opału i światła na potrzebę wojska.

PREFEKT departamentu Płockiego. Ponieważ N. Pan w art. 3. dekre- tu swego z d. 27. Grudnia r. z., Dyrekcją administracji wojennej stanowiącego, opa- trzenie szpitalow, koszar, odwachow i więzien wojskowych w opał i światło JW. Dyre- ktorowi administracji wojennej poruczył; przeto uwiadamiając o tém JPP. Burmistrzow miał, ostrzegam onych, aby podobnych dostarczen już więcej nieczynili, gdyż Kom- missarze wojenni o takowe do tegoż JW. Dyrektora administracji wojennej udawać się, są obowiązani.

W Płocku, dnia 18. Marca 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

Dalszy ciąg praw cywilnych wojskowym służących.

Oddział trzeci.

O spadkach Officerów reformowanych i wojskowych z pensją odsta- wionych, en retraite.

Przywilej testamentowania wojskowego, nadany wojskowym w ciągu wypraw wojennych, nie może się rozciągać do Officerów reformowanych, ani do wojsko- wych, co przez wzgląd na zasługi, odstawieni zostali z pensją, en retraite, ani do Inwalidów, o których będzie niżej pod ich własnym tytułem. Ci wszyscy wcho- dzą w rzed innych obywatelów i ich akta powinny być sporządzone podług pra- wa, iak tu brzmi następnie: post missionem vero veterani, vel extra castra alii, si faciunt adhuc militantes testamentum, communi omnium civium Romanorum jure id facere debent.

Wierzyciele, krewni, albo mający iakie prawo do Officera reformowanego, albo wojskowego odstawanego, en retraite, mogą odebrać zaległość jego pensyi de reforme, albo de retraite do dnia jego zgonu, stosując się do przepisów wyżej

- spadkach wojskowych ustanowionych.

Wypłata iednak nie może nastąpić, iak za okazaniem:

1. Mandatu wydanego od Kommissarza wojennego.
2. Wyciągu pogrzebowego osoby zmarłej.
3. Dowodow stanowiących prawo do dziedziczenia po zmarłym.
4. Nakoniec kwitu dziedziców podług wzoru prawem przepisanego.

Oddział czwarty.

O spadkach wojskowych Inwalidów.

To, co się wyżej mówiło o spadkach Officerów reformowanych i wojskowych odstawionych, stosuje się do Inwalidów.

Jak przedko woyskowy Inwalid umrze, Rada gospodarcza powinna zesać iednego z członków i w przytomności iego kazać spisać przez Adjutanta, albo innego Officera, inwentarz wszystkich rzeczy po zmarłym pozostających.

Pieniądze gotowe mają być odosłane do kassy Kwatermistrza, a rzeczy powierzone iednemu z Officerów, który utrzymywać powinien ich rejestr i być za całość ich odpowiedzialnym.

Spadek powinien być oddany dziedzicom zmarłego w przeciągu trzech miesięcy, od iego zgonu rachowanych. Rada gospodarcza obowiązana jest uwiadomić o zgonie krewnych zmarłego, jeżeli iey są wiadomi; a jeżeli nie, uwiadomić Prefekta departamentu mieszkania, albo pobytu zmarłego.

Po upłynieniu trzech miesięcy rzeczy będą sprzedane, rachunek sporządzony i zamknięty. Pozostałość majątku pożyczona będzie przez Radę gospodarczą na hipotekę, za ktorej pewność pozostanie w odpowiedzi, iżby w przypadku zawięcia się prawych zmarłego Inwalida dziedziców mógł im być spadek w kapitale oddany, a procent użyty dla zasilenia ubogich wdów Inwalidów, kilkorgiem dzieci obarczonych; o czem wszystkiém Rada gospodarcza obowiązana jest donieść Ministrowi woyny dla czuwania, żeby się prawu we wszystkiém zadosyć stało.

W Warszawie, dnia 28. Lipca 1808.

(L. S.) (podpis.) *Jozef Xiąże Poniatowski.*

Zgodno z oryginałem: Generał zastępca Ministra woyny: Hebdowski.

II. Obwieszczenia.

Z wydziału administracyjnego sekcji I. Względem dowozu na sprzedaż wiktuałów i trunków do twierdzy Modlina.

PREFEKT departamentu Płockiego. Gdy podług rozkazu wyższyć władzy, roboty przy fortyfikacjach w twierdzy Modlinie w dniu dzisiejszym się rozpoczęły, gdzie znaczna liczba robotników jest zgromadzona, a zatem i znaczna ilość rozmaitych artykułów żywności konsumuje się; przeto niniejszém obwieszczeniem wzywam obywateli i mieszkańców tego departamentu, handlem wiktuałów lub sprzedażą trunków bawiących się, osobliwie w bliskości Modlina mieszkających, aby z wszelkiemi artykułami żywności na sprzedaż do Modlina przybywali, gdzie przy słuszném cenie, odbytu za gotowe pieniądze pewno spodziewać się mogą.

Płock, dnia 15. Kwietnia 1812.

R. Rembieliński.

Plichta, S. j.

PISARZ Trybunału cywilnego I. Instancji departamentu Płockiego.

Podaje niniejszém do publicznej wiadomości: iż dom murowany, składający się z iednego piętra Souterein i poddachowego piętra, pod numerem 268. przy ulicy Warszawskiej w Płocku będący, wraz z officyną, stajniami i wszelkiém zabudowaniem, ogrodem fruktowym i w tymże z altaną w eksekucji wyroku Trybunału cywilnego I. Instancji departamentu Płockiego dnia 23. Lipca 1811 roku ferowanego

zaięty został i że takowe zaięcie w Księdze Konserwatora departamentu Płockiego dnia 21. Marca 1812 roku, w Kancellaryi zaś Trybunału dnia 4. Kwietnia 1812 roku zapisane zostało.

Dom zaięty należy W. Hynricha Generałowi woysk Pruskich, w mieyscu niewiadomém mieszkającemu, któremu jako nieprzytomnemu Ur. Andrychewicz Patron przy Trybunale niniejszym za Kuratora przydany, zostaje zaś w dzierzawney possessioni JW. Sekowskiego Prezesa Trybunału niniejszego.

Zaięcie nastąpiło na żądanie Ur. Stanisława Sonnenberga Patrona przy Trybunale cywilnym departamentu Płockiego jako generalnego i specjalnego Plenipotenta W. Jerzego Erharda Fryderyka Bařona von der Reck bywszego Prezesa byłey Kameary Płockiey mieszkającego w Płocku przy ulicy Warszawskiej pod Nrm. 275, u którego tenże W. Reck do niniejszego interesu mieszkanie sobie obrał.

Dom zaięty powyż wyrażony, tu w Płocku pod numerem powyż wyrażonym, jest w gminie własnym, w powiecie Wyszogrodzkim, departamencie Płockim, stoi z północy od ulicy Warszawskiej, z południa przy ogrodzie ciągnącym się ku Wisle na południe, od wschodu słyka się z podwórzeni przy domu Jmc Pana Pudlica, na zachod przy placu na przeciw kościoła po-Dominikanskiego.

Pierwsza publikacya warunków licytacyjnych nastąpi na audyencyi Trybunału cywilnego I. Instancyi departamentu Płockiego dnia trzeciego Lipca 1812 roku. druga i trzecia następnie co dwie niedziele po pierwszej.

Kopie aktu zaięcia Jmc Panu Betcherowi Burmistrzowi miały Płocka na ręce Jmc Pana Petrego zastępcy, oraz Ur. Turskiemu Pisarzowi Sądu Pokoju powiatu Wyszogrodzkiego tu w Płocku zostawione zostały.

Wyciąg niniejszy obwieszczenia w sali audyencyonalney Trybunału dnia 4. Kwietnia 1812 roku, zawieszony i podobny W. Sonnenbergowi Patronowi zaięcie popierającemu wydany został.

Dan w Płocku w Kancellaryi Trybunału cywilnego I. Instancyi departamentu Płockiego dnia 4. Kwietnia 1812.

Ostrowski.

Dnia 2. Kwietnia 1812. roku w Płocku.

Na żądanie JP. Ludwika Wilhelma Michelet kupca Berlińskiego, na teraz w Frankfurcie nad Odrą mieszkającego, od którego Ur. Stanisław Sonnenberg Patron przy Trybunale cywilnym Płockim mieszkający w Płocku przy ulicy Warszawskiej pod Nrm. 275 jako specjalny plenipotent stać będzie.

Ja Piotr Chudzynski ustanowiony Wozny przy Trybunale handlowym departamentu Płockiego mieszkający w Płocku przy ulicy Kollegialney pod Nrm. 320. zapozwałem dom handlowy N. M. Cohen et Daniel Landau w Płocku zostających, do rąk wspomnianych członków w ich zamieszkaniu, oraz każdego posiadacza niżej wyszczególnić się mających wexłów do r. W. Prokuratora Krolewskiego przy Trybunale cywilnym Płockim w Płocku mieszkającego w jego zamieszkaniu i przez przybicie iedney kopii niniejszego zapozwu do drzwi sali audyencyonalney tak Trybunału cywilnego I. Instancyi departamentu Płockiego, w Płocku, jako i Trybunału handlowego tegoż departamentu, niemniej przez umieszczenie zapozwu niniejszego w gazetach Warszawskich, Krakowskich, Poznańskich, Berlińskich, Hamburgskich i w dzienniku departamentowym Płockim: aby się stawili na audyencyi Trybunału handlowego departamentu Płockiego w Płocku na dzień 2. Lipca

r. b. po południu o godzinie 3. czyli w ten czas gdy sprawa z rejestru przyzwoitego przywołaną będzie, a to poto, aby byli przytomnemi, gdy powód skargę swoją w następującym sposobie wnosić i przedstawić będzie.

Powód mając od Starozakonnych pozwanych N. M. Cohen et D. Landau następujące wexle:

- a) Na Tal. 458 w Pruskim kurancie w $\frac{1}{12}$ sztukach de data Berlin dnia 25. czyli 26. alboliteż 27. Sierpnia 1807 z terminem zapłacenia w Frankfurcie nad Odrą pod czas iarmarmarku S. Marcina 1807 lub na każdym inném miejscu.
- b) Na Tal. 716 w kurancie w $\frac{1}{12}$ sztukach pod tąż samą datą z terminem zapłacenia na iarmark Reminiscere zwany 1808 w Frankfurcie nad Odrą lub w każdym inném miejscu.
- c) Na Tal. 464 srebr. groszy 12 w $\frac{1}{12}$ sztukach pod tąż datą do zapłacenia w tymże czasie i miejscu lub gdziekolwiek indziej.
- d) Na Tal. 464 srebr. groszy 12 w $\frac{1}{12}$ sztukach pod tąż datą z terminem zapłacenia na iarmark S. Małgorzaty 1808 w Frankfurcie lub w każdym inném miejscu.

przeszła, gdy wspomnieni dłużnicy na terminach przeznaczonych nieuścili się, takowe W. Antoniemu Maiewskiemu Adwokatowi przy Sądzie Appellacyynym Xięstwa Warszawskiego w Warszawie listem na dniu 17. Sierpnia 1811. pisanym koncem rozpoznęcia sprawy o zapłacenie należności z nich.

U tegoż W. Maiewskiego Adwokata wspomniane wexle zginęły, czyli raczey potajemnym sposobem sprzątnione zostały z archiwum jego, co tenże W. Maiewski Adwokat d. 7. Grudnia 1811 spostrzegł. Natychmiast ogłosił tenże W. Maiewski w gazetach Warszawskich i Berlinskich oraz w dzienniku departamentu Płockiego wspomnioną datę, i przestregł każdego, aby wexłów takowych nienabywał, alboliteż na nie upłaty iakowey nieczynił, i również na piśmie wspomnianych dłużników prawnych w równym stosunku i równą przestrogą uwiadomił. Gdy więc dotychczas wspomniane wexle nieznały się i posiadanie ich przez trzeciego czyli obcego nie jest prawne i rzetelne, owszem należność niżej wyszczególnić się mająca, powodowi z nich się należy; przeto powód wzywa i zapożywa każdego posiadacza rzeczonych wexłów, aby się stawił na terminie powyższym i prawo swoje do takowych wexłów wykazał; bowiem inaczey wexle te, iako już nieeksystujące uważane i amortyzowane będą, co aby przez dekret ustanowiono było, powód domagać się będzie.

Następnie powód domagać się będzie, aby pozwani N. M. Cohen et D. Landau w moc wyciągu z ksiąg handlowych powodu, należność z wspomnianych wexłów ieszcze przypadająca w kwocie Tal. 1757 w grubey kurant monecie, oraz z procentem po sześć od sta od uchybionych terminów płacy, wyżej przy opisaniu wexłów wykniętych, powodowi zapłacili i wszelkie koszta i wydatki prawne ponieśli.

Dla lepszey wiary zostawiłem pozwanym N. M. Cohen et D. Landau w ich powyżey wspomnionym zamieszkanu na ręce Staroz. Landau kopia niniejszego pozwu i kopia wyciągu z ksiąg handlowych powoda, drugą kopia niniejszego pozwu zostawiłem na ręce W. Prokuratora przy Trybunale cywilnym Płockim, a trzecią i czwartą kopia przybiłem iak wyżej.

Działo się iak wyżej.

Piotr Chudzyński, T. H. D. P. W.